

Łazienkowy piec węglowy do ogrzewania wody

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
początek XX w.

Miejsce powstania:
, nieznany

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 1850 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i
Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane
obektu: domena publiczna. Opis
kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL
(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -
Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1751/IV/90

SŁOWA KLUCZOWE

ogrzewanie, higiena, węgiel

OPIS

Powyższy kocioł niskociśnieniowy służy do podgrzewania ciepłej wody użytkowej przez spalanie paliw stałych, na przykład drewna, węgla kamiennego lub brunatnego. Część górna pieca składa się z naczynia zamkniętego, wykonanego z blachy miedzianej, funkcjonującego na zasadzie przelewu oraz rury wewnętrznej, odprowadzającej gorące gazy z paleniska znajdującego się na dole pieca. Wynalazek ten poprawił znacząco poziom higieny gospodarstw domowych, ułatwiając dostęp do ciepłej wody użytkowej. Był bardzo szeroko stosowany w budynkach mieszkalnych od połowy XIX wieku, czyli od momentu wynalezienia nowoczesnego wodociągu, aż do lat 60. XX wieku. Obsługa wymagała od użytkownika przestrzegania podstawowych zasad bezpieczeństwa, gdyż istniało, znacznie większe niż w przypadku późniejszych ogrzewaczy gazowych, ryzyko zatrucia tlenkiem węgla oraz wybuchu (do którego mogło dojść w przypadku przekroczenia temperatury krytycznej przez wodę w zbiorniku). Kolejnym etapem w rozwoju tego urządzenia był bojler gazowy, opatentowany w 1894 roku przez Johanna Vaillanta, korzystający z rozbudowujących się wówczas sieci gazowych w miastach. Główne usprawnienie w stosunku do pieca na paliwa stałe, stanowił brak konieczności dokładania materiału do paleniska i usuwania powstającego popiołu. Prezentowane urządzenie zostało zdemontowane z mieszkania w kamienicy przy ulicy Studenckiej w Krakowie. Ciekawostka: Piece o analogicznej konstrukcji i funkcji, jak w przypadku prezentowanego obiektu, są nadal produkowane z myślą o zastosowaniu ich w miejscach bez dostępu do energii elektrycznej i gazu. Bibliografia: F. M. Steingress, Low Pressure Boilers, wyd. IV, Orland Park 2001.